Nagy és szép hivatás

Eredményesen dolgozik a Gyermekklinika sebészete

— Manapság sok a csípőficamos gyerek — hallhatjuk igen gyakran a szülőktől. Az első orvosi ellenőrzés alkalmával külön is megkérik az orvost, nézze meg, nincs-e a gyermekükneк csípőficama?

Ezt egyébként kérés nélkül is elvégzik az orvosok. Hiszen ma éppen azért van több gyerek sínben, különös kötésben, mert az orvosok az első vizsgálat után megállapítják a diagnózist: a csípőficamot.

A modern diagnosztikai segédeszközök segítségével hamar kimutatható a baj. Az orvosok képzésében nagy gondot fordítanak a csípőficam felismerésére. A gyermekgyógyászati órákon oktatófilmet vetítenek, a rendellenesség könnyebb megállapításáért.

Hatásosan, gyorsan

A múltban nem fordítottak ilyen nagy gondot a csípőficam gyógyítására. Pedig éppen úgy születtek csípőficammal gyerekek régen is, mint napjainkban. A legtöbb esetben a szülők is elhanyagolták a gyógyíttatását.

– Mi idézi elő a betegséget? – kérdeztük a gyógyítás mesterétől, dr. Troján Emil egyetemi docenstól.

A csípőficamot legtöbb esetben a rossz fekvés idézi elő. A gyermek rosszul fekszik az anyaméhben, de az előforduló betegségek 25 százaléka öröklődés következménye.

– S hogyan gyógyítják?

– A modern orvostudomány nem ismer lehetetlent. Ma már igen hatásosan, gyorsan gyógyítják. Az 1890-es évek végén ismerték fel a betegséget, azóta kezelik. Kezdetben gipsszel. 1938-ban Bayer Félix tudós német orvos — a fasiszták áldozata lett — új módszert alkalmazott a csípőficam gyógyítására. Még ma is a Bayer-féle elgondolás alapján kezelik a betegséget az orvosok.

Minél korábban — annál jobb!

Ha korán — még csecsemőkorban — észreveszik a bajt, szakszerű fáslizással — feszítő sín nélkül — hat hét, két hónap alatt teljesen rendbehozzák, helyére igazítják a csontot. Ezért igen fontos a csecsemőkorban megvizsgáltatni a gyermeket. Különösen vonatkozik ez a farfekvéssel született gyermekekre. Gyakorlatban bebizonyították, hogy a farfekvéses gyerekek 50 százaléka csípőficammal jön a világra.

A gyógyulás és a kor fordítottan arányos egymással. Minél fiatalabb, annál hamarabb gyógyul. Az idősebbeket Bayer-sínbe rakják, vagy újabban Ortoláni olasz professzor által konstruált egyszerű csuklós gépezetbe. Súlyosabb és idősebb esetekben műtétre van szükség.

A csípőficam ma már könnyen gyógyítható betegség. Dr. Troján Emil magántanár a Szegedi Gyermekklinika sebészetén az elmúlt húsz évben több száz csípőficamos gyereket gyógyított, adta vissza egészségét.

Páciensek az ország minden részéből

Itt kell megemlítenünk a gyermeksebészet sokrétű munkáját. Hogy csak a legjellemzőbbeket, a gyakori eseteket vegyük: számos nyúlszájú, farkastorkú gyerek került ki innen egészségesen. Országos hírű kis intézmény a gyermeksebészet. Debrecenből, Budapestről, Dunántúl városaiból is érkeznek ide a kis páciensek.

Vízfejű gyerekek is gyógyulást nyernek itt. S lehetne sorolni hosszan a Gyermekklinika kis részlegének szép hivatását, nagy és szép munkáját. Elismerésképpen ha az utcán vagy sportpályán gyorsan futó gyereket látunk, gondoljunk a gyermeksebészekre, mert talán éppen az ő általuk kezelt, gyógyított csípőficamos gyereket látjuk.

(horváthné)

Idén kitűnőek a borok

Látogatás a Borforgalmi Vállalat »iskolázó« pincéjében

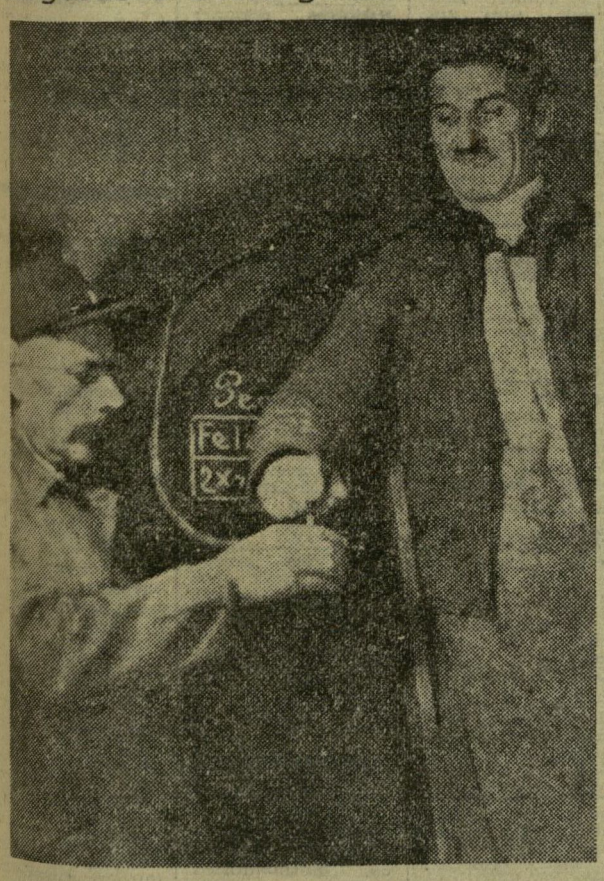

(Markovits Tibor felv.)

KATTAN a fényképezőgép. A film megörökíti azt a pillanatot, amikor Mondovics János, a Csongrád megyei Borforgalmi Vállalat szegedi »iskolázó pincéjének dolgozója gumicsövön át kóstolót ereszt a hatalmas hordóból. Molnár István pincemester kezében eltűnik a decis, öblös pohár, amely pillanatok alatt megtelik fehér pusztamérgesi borral. Aztán a borok hívható szakértője nézegeti a színét, meg-meglibbenti a kristálytiszta folyadékot a pohárban, megízleli, hogy zamata megfelelő-e és aztán kijelenti:

— Jó.

Csak így egyszerűen. De ebben a szóban benne van egy egész munkafolyamat befejezése. Ugyanis a szegedi járásban felvásárolt termelői borok jórésze ezen a pincén »megy keresztül«, mielőtt a fogyasztókhoz jut. A borok »iskolázásáról«, szelektálásáról tájékoztat bennünket Almási Mátyás, a pince vezetője:

— Nagyteljesítményű villanyfejtőgépek segítségével emeljük át a bort a pince nagy beton- és fahordóiba. Miután ez megtörtént, először »szellőztetjük«, vagyis oxigénhez juttatjuk, hogy a benne levő fehérjeanyagok mielőbb különváljanak és tisztán kerüljön a nedű a fogyasztók asztalára. Később, amikor már a borok »megnyugodtak«, illetve nem erjednek, derítjük, hogy fényesek legyenek. Körülbelül 15 nap alatt zajlik le ez a dióhéjban elmondott munkafolyamat és aztán a laboratóriumban megvizsgáljuk, hogy megfelelő-e az árusításra.

— **MILYENEK** idén a Szeged környéki borok? — érdeklődünk.

— Kitűnőek — hangzik a felelet. — A szőlőtermés nagyon jó volt és a mustok maligánfoka elérte a 21—25 fokot. Természetesen most is a pusztamérgesi fehér vezet az alföldi borok között. Vetekszik a tokaji száraz szamorodnival, — csak persze, a pusztamérgesi lágyabb. De a királyhalmi kadarka, a szatymazi fehér, az üllési aranyos is jóminőségű asztali bor. Elérik a 13—14 maligánfokot. Havonta kétezer hektoliter bor »fordul« meg pincénkben. Mi látjuk el borral a várost és környékét. Azután Hódmezővásárhelynek, Pitvarosnak, sőt még Békéscsabának is juttatunk Szeged környéki bort. A fogyasztók minden bizonnyal meg lesznek elégedve.

M. T.

„Berlini ünnepnapok – 1958"

Szombaton este a berlini állami operában Beethoven IX. szimfóniájával megnyílt a »berlini ünnepnapok — 1958« két héten át tartó kulturális ünnepség-sorozata. Az ünnepi előadásokon a Német Demokratikus Köztársaság és a baráti országok kiváló művészei lépnek fel.

Ma délelőtt a Magyar Állami Operaház balettszólistái, köztük Harangozó Gyula és Lakatos Gabriella mutatkoznak be a német közönség előtt a Metropol Theaterben. Kiemelkedő zenei eseménye lesz az ünnepnapoknak Bartók Kékszakállú herceg várának, valamint Kodály Székelyfonójának bemutatója.

Jelentős dátum – nagy győzelem

A felszabadulás utáni történelmünk jelentős dátuma lesz 1958. november 16, ez a borongós, mozgalmas, de mégis oly' bensőséges őszi vasárnap. Az ország felnőtt lakossága, több mint hat millió ember döntötte el, hogy személy szerint ki legyen az, aki nevében és megbízásából az országgyűlésben és azután a helyi tanácsokban tevékenykedjék.

Ez a szó, »jelentős« igen sokszor, talán a kelleténél többször is elhangzott politikai életünkben a korábbi években. Vajon helyes-e ha ismét ezzel a kifejezéssel érzékeltetjük e vasárnap belső tartalmát?

Aki vasárnap nyitott szemmel járta Szeged utcáit, avagy alkalma volt bepillantania az ország több más városának, vagy éppen falujának életébe és az elfogultság szemüvege nélkül figyelte mindazt ami történik, aki két-három év távlatába helyezte, amit saját két szemével látott, annak el kell ismernie: nem túlzás e vasárnapot és eredményeit magasan, nagyon magasan értékelni.

Idézzük csak fel 1956. novemberét és hasonlítsuk össze az elmúlt vasárnappal, 1958. november 16-ával, vagy az azt megelőző hetekkel!

Ugye, ég és föld a kettő?!

Az akkori zürzavar és politikai bizonytalanság megszűnt. Helyette határozottság, világos állásfoglalás volt tapasztalható, most vasárnap is. Az egész dolgozó magyar nép, a városok és falvak lakossága, a világváros Budapesttől, a piciny mátrai falucskáig, Parádsasvárig, egyöntetűen és még az elfogult, ellenséges nyugati hírügynökségek számára is kétségbevonhatatlanul foglalt állást a párt és a forradalmi munkás-paraszt kormány eddigi politikája, a Hazafias Népfront jelöltjei mellett.

Pedig nemigen csapott ki medréből a közvetlen politikai agitáció a választások előtt Magyarországon. A falakat nem borították a választási plakátok ezrei, csupán a szavazókat útbaigazító hivatalos hirdetmények jelezték, hogy választások lesznek. A Hazafias Népfront csak egy színes falragaszon hívta fel az ország lakosait szavazásra. A hétköznapok kérdései sem szorultak le a lapok hasábjairól az előző hetekben, a filmhíradó, a televízió, a rádió sem maradt el »szórakoztatási tervétől«, s erre tanú az egész ország.

És mégis. Az ország lakossága ritkán tapasztalható nyugodt légkörben, jó hangulatban és főleg egységben nyilatkozott az eddigi politika és a várható távlatok, az MSZMP és a kormány célkitűzései mellett és bízta meg munkával a Hazafis Népfront jelöltjeit.

Érthető. A választásokat megelőző hetekben az ország egész népe; munkások, parasztok, értelmiségiek, bányászok és pedagógusok, kőművesek és tudósok szűkebbkörű, mondhatni családi találkozókon beszélték meg a párt és kormány vezetőivel, a megyei és városi, községi, kerületi pártszervezetek és tanácsok funkcionáriusaival mindazt, ami eredmény hazánk felszabadulás utáni fejlődésében, pozitívum a forradalmi munkás-paraszt kormány működésének két évében.

1956 novembere a »listák« hónapja volt, amikor a különböző ál-munkástanácsok, bizottmányok »pontjai« felett vitatkoztak a hőbörgőkkel a forradalmi munkás-paraszt kormány tagjai. Most mennyire más volt! Kádár János, Münnich Ferenc, Apró Antal és a többi országos és helyi vezetők ugyancsak — mondjuk így — listák fölé hajoltak e hetekben. A komlói bányásszal, a szekszárdi szőlősgazdával, a szegedi egyetemi tanárral közösen.

A realitás talaján állva, minden formaság nélkül, de alaposan megbeszélve, nagy-nagy optimizmussal vetették papírra a még megoldandó országos és helyi problémákat, falunk, városunk, hazánk érdekében elvégzendő nagy és kicsi tennivalóink listáját.

Két évvel ezelőtt a vad, uszító, elenséges propaganda a lakosság egyes rétegeiben kételyeket támasztott külpolitikánk helyességét illetően. Az azóta eltelt idő, az események menete, az egész külpolitikai helyzet alakulása újra és újra igazolta: csak a szocialista táboron belül fejlődhet békében és biztonságban a magyar nép.

Csak a szovjet nép, a kínai nép, a népi demokráciák országai által nyújtott politikai-gazdasági támogatás teszi lehetővé a szocializmus építését hazánkban. Erről mindnyájunknak alkalmunk volt meggyőződni az elmúlt két évben, nap mint nap.

Ezeket a külpolitikai vonatkozású dolgokat is újra tisztáztuk a lakosság minden rétegével. az elmúlt hetekben ezeken a családi megbeszéléseken. És nemcsak tisztáztuk, de egyetértésre is jutottunk a becsületes emberekkel.

Most, vasárnap két írás feküdt a magyar nép asztalán. Az egyik a felszabadulás óta elért fejlődésünk adatait, az MSZMP és a forradalmi munkás-paraszt kormány eddigi munkájának eredményeit, a szocialista tábor, a Szovjetunió iránti barátságunk kifejezését tartalmazta.

A másik pedig az, amit az elmúlt hetekben a párt és a kormány vezetőivel, alsóbb párt és tanácsszervekkel együttesen a családi megbeszéléseken, kisgyűléseken, jelölőgyűléseken készítettünk: életünk további javításának menetrendje.

Az egész ország magáénak vallotta vasárnap a fenti két írást, az egész világ előtt jelentette ki: helyesnek tartja népi demokratikus fejlődésünket, értékeli a párt politikáját és támogatja az MSZMP és a forradalmi munkás-paraszt kormány célkitűzéseit. A Hazafias Népfront országos és helyi listájának ilyen arányú győzelme: pecsét a fenti két írásra.

Ezért jelentős dátum és valóban piros betűs ünnep volt 1958. november 16.

N. L.

Ma: emléktábla-avatás, ünnepi est

a KMP megalakulása 40. évfordulójának tiszteletére

Negyven esztendővel ezelőtt, 1918 november 20-án alakult meg a Kommunisták Magyarországi Pártja. A dolgozó magyar nép történelmének e jelentős eseményéről s annak negyvenedik évfordulójáról városunkban is méltó keretek között emlékezünk meg.

Ma, szerdán délután 3 órakor bensőséges ünnepségen emléktáblát helyeznek el a Kossuth Lajos sugárút 5 számú házra, ahol négy évtizeddel ezelőtt megalakult a Kommunisták Magyarországi Pártjának szegedi csoportja. Az emléktábla avatásakor *Katona* András elvtárs, az MSZMP városi bizottságának tagja, a munkásmozgalom régi harcosa mond beszédet.

Az MSZMP városi bizottsága az évforduló tiszteletére ugyancsak ma, szerdán *este 7 órakor a Nemzeti Színházban ünnepi emlékestet rendez.* Ünnepi beszédet mond *id. Komócsin* Mihály elvtárs, az MSZMP városi bizottságának tagja, a munkásmozgalom régi harcosa. Az ünnepi est második részében művészi műsort mutatnak be.

Az üzemekben, hivatalokban, az általános- és középiskolákban, valamint az egyetemen is megemlékeznek a KMP megalakulásának 40. évfordulójáról, történelmi jelentőségéről.

Hétemeletes szegedi ház tervét készíti az ifjúsági brigád

Még a nyár elején megalakult a kiszisták ifjúsági műszaki brigádja a Szegedi Városi Tervező Irodában. Az azóta eltelt hónapok alatt a KISZ-brigád beváltotta az alakításához fűzött reményeket.

A KISZ-csoport minden tagja felelősséggel végzi munkáját,

a tiszteletbeli „ifjúmunkás", az iroda Józsi bácsija és Borvendég Béla irányításával, segítségével. A rájuk bízott munkák nagy részét határidő előtt elkészítik. Így például októberben 15 nappal a tervezett idő előtt elkészítették és átadták az építőknek egy kétszer húszlakásos ház tervrajzát. Ami elsősorban az építőknek jelent nagy segítséget, hiszen így még a hideg idő beállta előtt, ebben az évben elvégezhetik az építés jelentős részét. Saját vállalatuknak pedig a terv teljesítését segítették elő ezzel a munkával is s a múlt havi 103,6 százalékos munkájukkal is.

A KISZ ifjúsági brigád tagjai szép, nagy feladatokat végeznek. A napokban adták át például az Oskola utcai városrendezési terv keretében készülő két ház műszaki rajzát az építőknek, a jövő héten pedig újabb két ház műszaki rajzát készítik el. Ezenkívül

a napokban hozzáláttak a hétemeletes, 70 lakásos Korányi rakparti épület terveinek elkészítéséhez.

Érdekes újítás

A Kossuth Lajos sugárúton végig, a Nagykörúton kigyózott a menet. Leállt a forgalom. Mi ez? Mit visznek? — hangzott mindenfelé a kérdés. A válasz: A Délmagyarországi Áramszolgáltató Vállalat szegedi üzletigazgatóságának 160 dolgozója 60 kerékpárral szállította a szalámigyári építkezésükhöz a kábelt.

Az történt ugyanis, hogy a kábelt gyártó vállalattól már jó éve megkapták a kábelt, s a dobért — erre csavarják fel a kábelt — sok kötbért kellett volna fizetniük idáig. Lecsavarták, s így tárolták a raktárban.

Először kézben szállították el a helyszínre. Ez igen nehéz, fárasztó munka volt. Az első szállítás után összedugták a fejüket a műszakiak, a fizikai dolgozók, s megszületett az újítás: kerékpáron szállítják a kábelt. A kétszáz méter hosszú kábel súlya több, mint hatvan mázsa. Háromméterenként kötötték rá a kerékpárra, s így szállították. A kábel a Szalámigyárhoz így sokkal könnyebben és gyorsabban ért el, és a különös szállítási móddal tízezer forintot takarítottak meg.

— **RÉGI NÉPI HÍMZÉSEK,** díszek után kutatnak a makói járás községeiben. Magyarcsanádon Gedos Vladimir szerb pap is részt vesz a kutatásokban. A talált mintákat a makói Háziipari Szövetkezet tagjai dolgozzák majd fel. Már 14 mintát kapott a szövetkezet.